

ประสิทธิภาพในการลดปริมาณอี. โคไลในถั่วงอกของกรดเปอร์ออกซีอะซิติก โพลีซอร์เบต และคลื่นเหนือเสียง

Decontamination Efficiency of Peroxyacetic Acid, Polysorbate and Ultrasound on *Escherichia coli* of Mung Bean Sprouts

บุษกร ทองใบ¹ ศศิธร ไหมน้ำคำ¹ และนวรรตน์ เผ่ามงคล¹

Bussagon Thongbai¹, Sasitorn Mainamkhum¹ and Nawarat Phaomongkon¹

Abstract

Decontamination efficiency of peroxyacetic acid, polysorbate and ultrasound on *Escherichia coli* of mung bean sprouts were investigated. The initial *E. coli* of mung bean sprouts was 5.56 log CFU/g. Inoculated bean sprouts were washed with sterile distilled water (SDW; control) for 5 min, 70 ppm peroxyacetic acid (PAA) for 5 min, 0.1% polysorbate 20 (PB) for 5 min, ultrasound (US) (40KHz) for 3 min, peroxyacetic acid with polysorbate (PAA-PB) for 5 min, peroxyacetic acid with ultrasound (PAA-US) for 3 min, polysorbate with ultrasound (PB-US) for 3 min and combined treatment of peroxyacetic acid with polysorbate and ultrasound (PAA-PB-US) for 3 min. The results showed the population of *E. coli* of mung bean sprouts were reduced to 4.51, 3.90, 4.37, 4.35, 3.85, 3.73, 4.26 and 3.71 log CFU/g, respectively, ($p < 0.05$). This finding showed the appropriate treatment in reducing *E. coli* of mung bean sprouts were PAA-US and PAA-PB-US. The result demonstrated that the antimicrobial efficacy of peroxyacetic acid, polysorbate and ultrasound have a potential as washing treatment for reducing microbes and improving safety of fresh mung bean sprouts.

Keywords: *E. coli*, Peroxyacetic acid, Ultrasound

บทคัดย่อ

การศึกษาประสิทธิภาพในการลดปริมาณของอี. โคไลในถั่วงอกโดยการใช้กรดเปอร์ออกซีอะซิติก โพลีซอร์เบต และคลื่นเหนือเสียง โดยถั่วงอกถูกสร้างสภาพการปนเปื้อนด้วยอี. โคไล นำถั่วงอกที่มีอี. โคไลปนเปื้อนเริ่มต้น 5.56 log CFU/g มาล้างด้วยน้ำกลั่นปลอดเชื้อ (SDW) เป็นชุดควบคุม เป็นเวลา 5 นาที กรดเปอร์ออกซีอะซิติก (PAA) ความเข้มข้น 70 ppm เป็นเวลา 5 นาที โพลีซอร์เบต 20 (PB) ความเข้มข้น 0.1% w/v เป็นเวลา 5 นาที คลื่นเหนือเสียง (US) (40 KHz) เป็นเวลา 3 นาที กรดเปอร์ออกซีอะซิติกร่วมกับโพลีซอร์เบต (PAA-PB) เป็นเวลา 5 นาที กรดเปอร์ออกซีอะซิติกร่วมกับคลื่นเหนือเสียง (PAA-US) เป็นเวลา 3 นาที โพลีซอร์เบตร่วมกับคลื่นเหนือเสียง (PB-US) เป็นเวลา 3 นาที และกรดเปอร์ออกซีอะซิติกร่วมกับโพลีซอร์เบตร่วมกับคลื่นเหนือเสียง (PAA-PB-US) เป็นเวลา 3 นาที พบว่าปริมาณอี. โคไลที่ปนเปื้อนถั่วงอกลดลงเหลือ 4.51, 3.90, 4.37, 4.35, 3.85, 3.73, 4.26 และ 3.71 log CFU/g ตามลำดับ ($p < 0.05$) ผลการทดลองนี้แสดงให้เห็นว่า PAA-US และ PAA-PB-US เป็นชุดทดสอบที่เหมาะสมในการลดปริมาณอี. โคไลที่ปนเปื้อนถั่วงอก โดยประสิทธิภาพร่วมกันของกรดเปอร์ออกซีอะซิติก โพลีซอร์เบต และคลื่นเหนือเสียงมีศักยภาพใช้เป็นวิธีการล้างเพื่อลดปริมาณจุลินทรีย์และเพิ่มความปลอดภัยในการบริโภคถั่วงอกสดได้

คำสำคัญ: อี. โคไล กรดเปอร์ออกซีอะซิติก คลื่นเหนือเสียง

คำนำ

ถั่วงอก (mung bean sprout) เป็นพืชผักที่คนไทยรู้จักและบริโภคกันมาเป็นเวลานาน ซึ่งในประเทศไทยนิยมบริโภคถั่วงอกดิบร่วมกับอาหารไทยหลากหลายชนิดๆ เช่น ผัดไทย ขนมจีน เป็นต้น แต่การบริโภคพืชผักสดอาจประสบปัญหาเรื่องการปนเปื้อนของจุลินทรีย์ต่างๆ และจุลินทรีย์ก่อโรคในอาหาร (foodborne pathogens) เช่น *Salmonella*, *Staphylococcus* และ *Escherichia coli* เป็นต้น ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้บริโภคที่มีความกังวลอย่างมากในปัจจุบันนี้ ทั้งนี้การปนเปื้อนของจุลินทรีย์ที่พบในพืชผักอาจเกิดได้จากหลายเหตุผลด้วยกัน เช่น มีขั้นตอนการเพาะเป็นพืชผักที่ไม่ถูกสุขลักษณะ อีกทั้ง

¹ภาควิชาเทคโนโลยีการอาหารและโภชนศาสตร์ คณะเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาสารคาม 44150

¹ Department of Food Technology and Nutrition, Faculty of Technology, Mahasarakham University, Maha Sarakham 44150

สภาวะในการเพาะให้เมล็ดพืชเกิดการงอก (germination) เป็นพืชงอกนั้นยังเป็นสภาวะที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์อีกด้วย เพราะมีความชื้นและอุณหภูมิที่สูงขึ้นจึงทำให้จุลินทรีย์ที่ปนเปื้อนมากับเมล็ดพืชหรือจากน้ำและสิ่งแวดล้อมในระหว่างกระบวนการเพาะพืชงอกสามารถเจริญเติบโตและเพิ่มปริมาณขึ้นได้ในช่วงการเพาะนั่นเอง นอกจากนี้ปัญหาการระบาดของโรคที่มีอาหารเป็นสื่อ (foodborne outbreak) ที่เพิ่มสูงขึ้นซึ่งการระบาดนี้สัมพันธ์กับการบริโภคผักสดและพืชงอกสดที่เพิ่มขึ้นด้วย (Health Canada, 2011) วิธีการแก้ปัญหาเหล่านี้ทำได้โดยก่อนบริโภคพืชงอกหรือผักสดควรต้องผ่านวิธีการลดปริมาณหรือกำจัดจุลินทรีย์ที่ปนเปื้อนเสียก่อน ซึ่งวิธีการล้างผักเป็นวิธีการที่นิยมใช้เพื่อลดปริมาณจุลินทรีย์ที่ปนเปื้อนในพืชงอกและผักสดมากที่สุด แต่เนื่องจากการล้างผักสดด้วยน้ำประปาเพียงอย่างเดียวนั้นมียางานว่าปริมาณจุลินทรีย์ที่ลดลงไม่มีความแตกต่างจากปริมาณจุลินทรีย์ในผักที่ไม่ล้างเลย (Ruiz-Cruz *et al.*, 2007) ซึ่งองค์การอาหารและยาของสหรัฐอเมริกาได้ให้คำแนะนำว่าพืชงอกควรล้างด้วยสารละลายแคลเซียมไฮโปคลอไรต์ (คลอรีนอิสระ 20,000 ppm) เพื่อลดปริมาณของจุลินทรีย์ที่ปนเปื้อนในพืชงอก (Food and Drug Administration, 1999) แต่เนื่องจากในปัจจุบันมียางานถึงอันตรายจากการใช้สารประกอบคลอรีนเพราะมีสาเหตุจากสาร trihalomethanes ที่เป็นสารก่อมะเร็งที่พบในการใช้สารประกอบคลอรีนซึ่งเป็นสารที่อันตรายต่อผู้บริโภค ดังนั้นการเลือกใช้สารฆ่าเชื้อชนิดอื่นทดแทนสารประกอบคลอรีนจึงเป็นทางเลือกใหม่ที่กำลังได้รับความสนใจ กรดเปอร์ออกซีอะซิติก (peroxyacetic acid) หรือกรดเปอร์อะซิติก (peracetic acid) เป็นสารฆ่าเชื้อ (sanitizer) ที่เป็นสารละลายผสมของกรดอะซิติกกับไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ที่ได้รับการยอมรับจากองค์การอาหารและยาของสหรัฐอเมริกาอนุญาตให้ใช้สำหรับล้างผักและผลไม้สดได้ (Ruiz-Cruz *et al.*, 2007) กรดเปอร์ออกซีอะซิติกมีอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับสารประกอบคลอรีน โดย สารนี้จะสลายตัวเป็นกรดอะซิติกและออกซิเจนหลังการใช้งาน (Monarca *et al.*, 2002) ส่วนโพลีซอร์เบตเป็นสารลดแรงตึงผิว (surfactant) สามารถลดแรงตึงผิวของน้ำเพื่อให้เกิดกระบวนการต่างๆ การเกิดฟอง การทำให้เปียก ทำให้ความสะอาดได้ง่ายขึ้น ในขณะที่คลื่นเหนือเสียง (ultrasound) เป็นคลื่นเสียงที่มีความถี่สูงทำให้เกิดและสลายตัวของฟองอากาศขนาดเล็กจำนวนมากอย่างรวดเร็ว (cavitation) เกิดฟองอากาศทั้งชนิดแตกทันที (temporary bubble) และชนิดที่เป็นฟองระยะเวลาหนึ่งแล้วจึงแตก (stable bubble) เป็นพลังงาน shock wave ส่งผลทำลายจุลินทรีย์หรือการหลุดจากการเกาะติดที่ผิวของผักผลไม้ได้ (São José *et al.*, 2014) ซึ่งเป็นวิธีเหล่านี้ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้บริโภคเพราะไม่มีสารเคมีอันตรายเข้ามาเกี่ยวข้องหรือตกค้าง งานวิจัยนี้จึงศึกษาประสิทธิภาพในการลดปริมาณอี. โคไลในถั่วงอกของกรดเปอร์ออกซีอะซิติก โพลีซอร์เบต และคลื่นเหนือเสียงเพื่อเพิ่มความปลอดภัยอาหารด้านจุลชีววิทยาในการบริโภคพืชงอกสดได้

อุปกรณ์และวิธีการ

การเตรียมถั่วงอกและการสร้างสภาพการปนเปื้อนอี. โคไลในถั่วงอก

ถั่วงอกสดซื้อจากร้านค้าที่เพาะถั่วงอกส่งจำหน่ายในจังหวัดมหาสารคาม นำมาล้างด้วยน้ำประปาไหลผ่านเพื่อกำจัดสิ่งออกไป (15-20 วินาที) ล้างด้วยแอลกอฮอล์ 70% (1 นาที) เพื่อลดปริมาณจุลินทรีย์ที่ปนเปื้อนเริ่มต้น และล้างด้วยน้ำกลั่นปลอดเชื้อ (15 วินาที) เพื่อล้างแอลกอฮอล์ที่ตกค้าง นำมาสร้างสภาพการปนเปื้อนจุลินทรีย์เลียนแบบการปนเปื้อนในธรรมชาติโดยการแช่ถั่วงอกในเซลล์แขวนลอยของ *Escherichia coli* (10^6 CFU/ml) เป็นเวลา 5 นาที ที่อุณหภูมิห้อง วางให้สะเด็ดน้ำบนตะแกรงปลอดเชื้อในตู้ปลอดเชื้อ เป็นเวลา 30 นาที (ดัดแปลงจากวิธีของ Neo *et al.*, 2013) เก็บถั่วงอกที่สร้างสภาพปนเปื้อนด้วยอี. โคไลที่อุณหภูมิ $7 \pm 1^\circ\text{C}$ เป็นเวลา 16 - 18 ชั่วโมง เพื่อให้เชื้ออี. โคไลเกาะติดแน่นบนถั่วงอก โดยสุ่มเก็บตัวอย่างถั่วงอกมาตรวจวิเคราะห์ปริมาณอี. โคไล (*E. coli*) ที่ปนเปื้อนในถั่วงอกเริ่มต้น (Initial *E. coli*) (log CFU/g)

ศึกษาประสิทธิภาพของกรดเปอร์ออกซีอะซิติก โพลีซอร์เบตและคลื่นเหนือเสียงในการลดปริมาณอี. โคไลในถั่วงอก

นำถั่วงอกสร้างสภาพปนเปื้อนอี. โคไลแล้วมาทำการทดสอบ 8 ชุดดังนี้ ชุดที่ 1 ล้างด้วยน้ำกลั่นปลอดเชื้อ (SDW) เป็นชุดควบคุม เป็นเวลา 5 นาที ชุดที่ 2 ล้างด้วยกรดเปอร์ออกซีอะซิติก (PAA) ความเข้มข้น 70 ppm เป็นเวลา 5 นาที ชุดที่ 3 ล้างด้วยโพลีซอร์เบต 20 หรือ Tween 20 (PB) ความเข้มข้น 0.1% (w/v) เป็นเวลา 5 นาที ชุดที่ 4 ล้างด้วยคลื่นเหนือเสียง (40 kHz, US) เป็นเวลา 3 นาที ชุดที่ 5 ล้างด้วยกรดเปอร์ออกซีอะซิติกร่วมกับโพลีซอร์เบต (PAA - PB) เป็นเวลา 5 นาที ชุดที่ 6 ล้างด้วยกรดเปอร์ออกซีอะซิติกร่วมกับคลื่นเหนือเสียง (PAA - US) เป็นเวลา 3 นาที ชุดที่ 7 ล้างด้วยโพลีซอร์เบตร่วมกับคลื่นเหนือเสียง (PB - US) เป็นเวลา 3 นาที ชุดที่ 8 ล้างด้วยกรดเปอร์ออกซีอะซิติกและโพลีซอร์เบตร่วมกับคลื่นเหนือเสียง (PAA - PB - US) เป็นเวลา 3 นาที โดยตัวอย่างถั่วงอกหลังทดสอบด้วย PAA และ PB นำมาล้างด้วยน้ำกลั่นปลอดเชื้อ (15 วินาที) 2 ครั้ง เพื่อ

ล้างสารที่ตกค้างออกจากถั่วงอก และวิเคราะห์ปริมาณอี. โคไลที่รอดชีวิตในถั่วงอกด้วยอาหารเลี้ยงเชื้อ MacConkey agar (MAC) บ่มที่ 35 - 37°C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง รายงานปริมาณอี. โคไลที่รอดชีวิตเป็น log CFU/g วางแผนการทดลองแบบ Completely Random Design (CRD) ทำการทดลอง 2 ซ้ำ (ดัดแปลงจากวิธีของ Neo *et al.*, 2013) วิเคราะห์ค่าความแปรปรวนของข้อมูล (Analysis of variance) และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ผลและวิจารณ์

ผลการศึกษาประสิทธิภาพในการลดปริมาณอี. โคไลในถั่วงอกของกรดเปอร์ออกซีอะซิติก โพธิซอร์เบต และคลื่นเหนือเสียง (Table 1) พบว่าภายหลังการสร้างสภาพการปนเปื้อนด้วยอี. โคไลแล้วถั่วงอกที่นำมาทดสอบมีปริมาณอี. โคไล ปนเปื้อนเริ่มต้นเท่ากับ 5.56 log CFU/g และเมื่อนำถั่วงอกมาล้างด้วย SDW, PAA, PB, US, PAA - PB, PAA - US, PB - US และ PAA - PB - US พบว่าถั่วงอกมีปริมาณอี. โคไลที่ปนเปื้อนลดลงเป็น 4.51, 3.90, 4.37, 4.35, 3.85, 3.73, 4.26 และ 3.71 log CFU/g ตามลำดับ (P < 0.05) ซึ่งจากผลการทดลองนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้ PAA, PB และ US มีประสิทธิภาพในการลดปริมาณอี. โคไลที่ปนเปื้อนถั่วงอกได้ (P < 0.05) แต่การใช้ PAA, PB และ US เพียงอย่างเดียวไม่มีประสิทธิภาพในการลดปริมาณอี. โคไลได้ต่ำกว่าการใช้หลายวิธีร่วมกัน ยกเว้น PAA ซึ่งเป็นสารที่มีประสิทธิภาพในการทำลายอี. โคไลได้ดีโดยสามารถลดปริมาณอี. โคไลที่ปนเปื้อนถั่วงอกได้ 1.66 log CFU/g ในขณะที่ PB และ US สามารถลดปริมาณอี. โคไลที่ปนเปื้อนถั่วงอกได้เพียง 1.19 และ 1.21 log CFU/g ตามลำดับ และเมื่อใช้ PAA - PB, PA - US, PB - US และ PAA - PB - US พบว่าสามารถลดปริมาณอี. โคไลที่ปนเปื้อนถั่วงอกได้ 1.71, 1.83, 1.30 และ 1.85 log CFU/g ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณอี. โคไลที่ปนเปื้อนถั่วงอกเริ่มต้น (5.56 log CFU/g) ซึ่งจาก Table 1 จะเห็นได้ว่า PAA - US และ PAA - PB - US เป็นวิธีการล้างถั่วงอกที่มีประสิทธิภาพในการลดปริมาณอี. โคไลในถั่วงอกได้ดี (P > 0.05) โดยสามารถลดปริมาณอี. โคไลได้ 0.78 และ 0.80 log CFU/g ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุม (SDW) และลดได้ 1.83 และ 1.85 log CFU/g ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณอี. โคไล ที่ปนเปื้อนถั่วงอกเริ่มต้น

Table 1 Population of *Escherichia coli* on treated bean sprouts

Treatments	Populations (log CFU/g)	
	Viable cells	Microbial load reduction
SDW	4.51 ± 0.08 ^e	-
PAA	3.90 ± 0.02 ^b	0.61 ± 0.06 ^c
PB	4.37 ± 0.05 ^d	0.14 ± 0.03 ^a
US	4.35 ± 0.02 ^d	0.16 ± 0.06 ^{ab}
PAA-PB	3.85 ± 0.04 ^b	0.66 ± 0.04 ^c
PAA-US	3.73 ± 0.05 ^a	0.78 ± 0.03 ^d
PB-US	4.26 ± 0.04 ^c	0.25 ± 0.04 ^b
PAA-PB-US	3.71 ± 0.04 ^a	0.80 ± 0.04 ^d

^{a-e} means in the column followed by different letters are significantly different (p < 0.05)

Initial *E. coli* of mung bean sprout: 5.56 ± 0.04 log CFU/g

SDW: Sterile distilled water, PAA: Peroxyacetic (70 ppm), PB: Polysorbate 20 (0.1%),

US: Ultrasound (40KHz), PAA-PB: Peroxyacetic and polysorbate,

PAA-US: Peroxyacetic and ultrasound, PB-US: Polysorbate and ultrasound,

PAA-PB-US: Peroxyacetic with polysorbate and ultrasound

จากฤทธิ์ในการยับยั้งจุลินทรีย์ของ PAA ซึ่งเป็นสารออกซิไดส์อย่างแรงและเป็นสารฆ่าเชื้อประเภทกรดอินทรีย์ที่มีฤทธิ์ยับยั้งแบคทีเรียได้ ทำให้ PAA สามารถซึมผ่านผนังเซลล์แบคทีเรียเข้าไปทำปฏิกิริยากับโปรตีนที่อยู่ภายในเซลล์ของแบคทีเรียและมีผลทำให้เกิดสภาวะเป็นกรดขึ้นภายในเซลล์แบคทีเรียและทำให้โปรตีนภายในเซลล์เกิดการเสียสภาพ อีกทั้งยังขัดขวางการขนส่งของผนังเซลล์ รบกวนการผ่านเข้าออกที่เยื่อหุ้มเซลล์ของแบคทีเรียส่งผลให้เซลล์ของอี. โคไลเกิดการบาดเจ็บ

และทำให้ตายในที่สุด (Davidson and Branen, 1993) PB หรือ Tween 20 เป็นสารลดแรงตึงผิวช่วยทำให้การล้างด้วยน้ำมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ทำให้แบคทีเรียเกาะที่ผิวด้านนอกของผักได้ไม่ดีถูกชะล้างออกได้ง่ายขึ้นในขั้นตอนการล้าง (Dikici *et al.*, 2013) ในขณะที่ US เป็นการใช้คลื่นเสียงที่มีความถี่สูงจนทำให้ของเหลวเกิดฟองอากาศจำนวนมากและเกิดขึ้นซ้ำๆ เกิดการสั่นสะเทือนของน้ำขนาดเล็กจำนวนมาก เกิดเป็นพลังงาน shock wave มีผลให้แบคทีเรียที่เกาะติดบริเวณผิวและซอกมุมต่างๆ ของผักเกิดการหลุดออกไปได้ ผลการทดลองใน Table 1 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sagong *et al.* (2013) ที่ใช้คลื่นเหนือเสียงร่วมกับ Tween 20 (0.1%) สามารถลดปริมาณสปอร์ของ *Bacillus cereus* ในผักกาดหอมและแครอทได้เท่ากับ 2.49 และ 2.22 log CFU/g ตามลำดับ ดังนั้นเมื่อใช้ PAA - US และ PAA - PB - US จึงพบว่ามีประสิทธิภาพในการลดปริมาณเชื้อโคไโลที่ปนเปื้อนถั่วงอกได้ดีที่สุดอาจเป็นเพราะ PAA ทำให้เซลล์แบคทีเรียบางส่วนเกิดการบาดเจ็บและบางส่วนตายไป ในขณะที่ PB ก็ไปช่วยลดความสามารถในการเกาะติดของแบคทีเรียที่ผิวของถั่วงอกลงได้ จึงส่งผลให้เซลล์ของเชื้อโคไโลที่เกาะติดถั่วงอกถูกชะล้างด้วยน้ำออกไปได้ง่ายขึ้น และเมื่อใช้ PAA-PB-US ซึ่งทำงานเสริมฤทธิ์กัน (synergistic effect) จึงทำให้เซลล์ของเชื้อโคไโลในถั่วงอกตายหรือหลุดไปได้สูงขึ้น พบปริมาณของเชื้อโคไโลในถั่วงอกลดลงมากที่สุด โดยถั่วงอกที่ล้างด้วย PAA - US และ PAA - PB - US มีลักษณะทางกายภาพของถั่วงอกสดสีเขียว เต่งตึง และไม่มีกลิ่นผิดปกติ (ไม่ได้แสดงข้อมูล)

สรุป

การล้างถั่วงอกด้วย PAA - US และ PAA - PB - US เป็นเวลา 3 นาที มีประสิทธิภาพในการลดปริมาณเชื้อโคไโลในถั่วงอกได้ดีที่สุดมีศักยภาพในการใช้เป็นวิธีทางเลือกในการล้างพืชผักและผักสด เพื่อช่วยเพิ่มความปลอดภัยด้านจุลชีววิทยาของผลิตผลสดหลังการเก็บเกี่ยวให้แก่ผู้บริโภคได้

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณภาควิชาเทคโนโลยีการอาหารและโภชนาศาสตร์ คณะเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยมหาสารคามที่สนับสนุนเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ และสถานที่ในการทำวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- Davidson, P.M. and A.L. Branen. 1993. Antimicrobials in Foods. 2nd ed. Marcel Dekker, Inc. N.Y
- Dikici, A., A. Arslan, H. Yalcin, P. Ozdemir, I. Aydin and M. Calicioglu. 2013. Effect of Tween 20 on antibacterial effects of acidic, neutral and alkaline decontaminants on viability of *Salmonella* on chicken carcasses and survival in waste decontamination fluids. *Food Control* 30: 365 – 369.
- Food and Drug Administration. 1999. Guidance for industry: reducing microbial food safety hazards for sprouted seeds and guidance for industry: sampling and microbial testing of spent irrigation water during sprout production. [Online]. Available Source: <http://vm.cfsan.fda.gov/~dms/sprougd1.html>. (8 June 2017).
- Health Canada. 2011. Risks associated with sprouts. [Online]. Available Source: <http://www.hc-sc.gc.ca/hl-vs/iyh-vsv/food-aliment/sprouts-germes-eng.php>. (9 June 2017).
- Monarca, S., S.D. Richardson, D. Feretti, M. Grottole, A.D. Thruston Jr., C. Zani, G. Navazio, P. Ragazzo, I. Zerbini and A. Alberti, 2002. Mutagenicity and disinfection by-products in surface drinking water disinfected with peracetic acid. *Environmental Toxicology and Chemistry* 21: 309-318.
- Neo, S. Y., P.Y. Lim, L.K. Phua, G.H. Khoo, S. Kim, S. Lee and H. Yuk. 2013. Efficacy of chlorine and peroxyacetic acid on reduction of natural microflora, *Escherichia coli* O157:H7, *Listeria monocytogenes* and *Salmonella* spp. on mung bean sprouts. *International Journal of Food Microbiology*. 36: 475 - 480
- Ruiz-Cruz, S., E. Acedo-Félix, M. Díaz-Cinco, M.A. Islas-Osuna and G.A. González-Aguilar. 2007. Efficacy of sanitizers in reducing *Escherichia coli* O157:H7, *Salmonella* spp. and *Listeria monocytogenes* populations on fresh-cut carrots. *Food Control* 18: 1383-1390.
- Sagong, H., H. Cheon, S. Kim, S. Lee, K. Park, M. Chung, Y. Choi and D. Kang. 2013. Combined effects of ultrasound and surfactants to reduce *Bacillus cereus* spores on lettuce and carrots. *International Journal of Food Microbiology*. 160: 367 - 372.
- São José, J.F.B., N.J. Andrade, A.M. Ramos, M.C.D. Vanetti, P.C. Stringheta and J.B.P. Chaves. 2014. Decontamination by ultrasound application in fresh fruits and vegetables. *Food Control* 45: 36 – 50.